

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Zimski potovalni tabor

Bacili

X klan

Wčnpwčn klan

Logatec-Planina, 4.–6. januarja 2013

*»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi, dokler
ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«*

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Vodstvo:

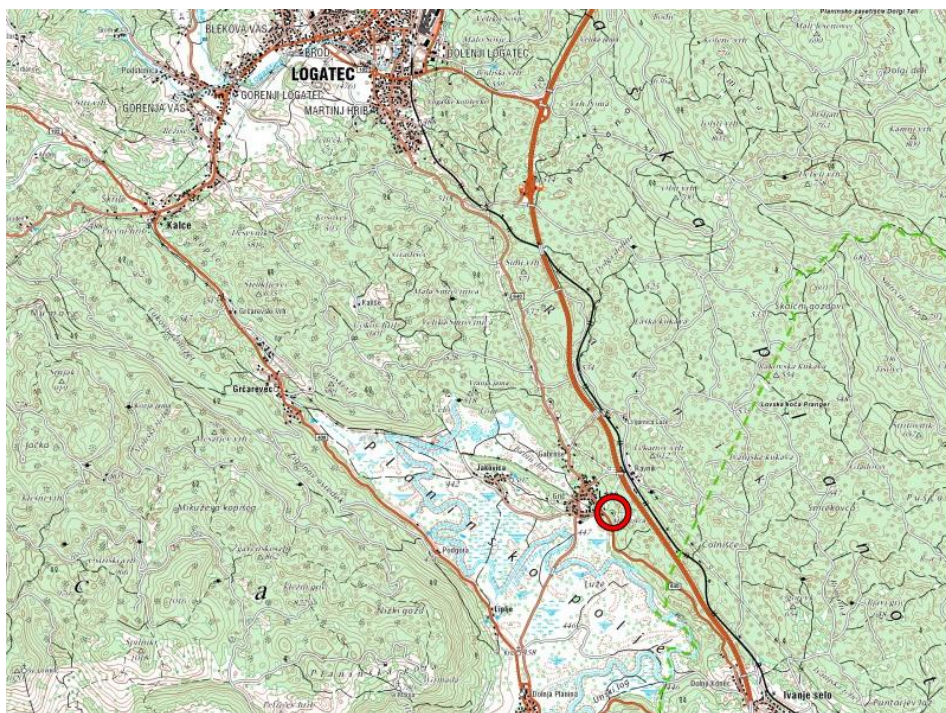
Jasna Cupin, +386.41.731564

Mitja Jevnikar, +39.329.0295402

Peter Spazzapan, +39.328.7530955

Andrea Vittorio Schart +39.348.8422249

Damjan Purger +39.339.4321709

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Obisk modrih

1 Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji v dneh kralja Heroda, so prišli modri z Vzhoda v Jeruzalem **2** in govorili: »Kje je ta, ki se je rodil kot judovski kralj? Videli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit.« **3** Ko je kralj Herod to slišal, se je vznemiril in ves Jeruzalem z njim. **4** Sklical je vse vélike duhovnike in pismouke ljudstva ter pri njih poizvedoval, kje je rojen Mesija. **5** Rekli so mu: »V Betlehemu v Judeji, kajti takóle je pisano po preroku:

6 *In ti, Betlehem, dežela Judova,*

nikakor nisi najmanjši med Judovimi voditelji;

iz tebe bo namreč prišel vodnik,

ki bo pasel moje ljudstvo Izraela.«

7 Tedaj je Herod skrivaj poklical modre in od njih natančno poizvedel o času, ko se jim je prikazala zvezda. **8** Nato jih je poslal v Betlehem in rekel: »Pojdite in natančno raziščite glede deteta. Ko ga najdete, mi sporočite, da se mu pojdem tudi jaz poklonit!« **9** Po kraljevih besedah so se modri odpravili na pot; in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi, dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete. **10** Ko so zagledali zvezdo, so se silno razveselili. **11** Stopili so v hišo in zagledali dete z Marijo, njegovo materjo. Padli so predenj in ga počastili. Odprli so svoje zaklade in mu darovali zlata, kadila in mire. **12** In ker so bili v sanjah opomnjeni, naj ne hodijo nazaj k Herodu, so se po drugi poti vrnili v svojo deželo.

Matej, 2, 1-12

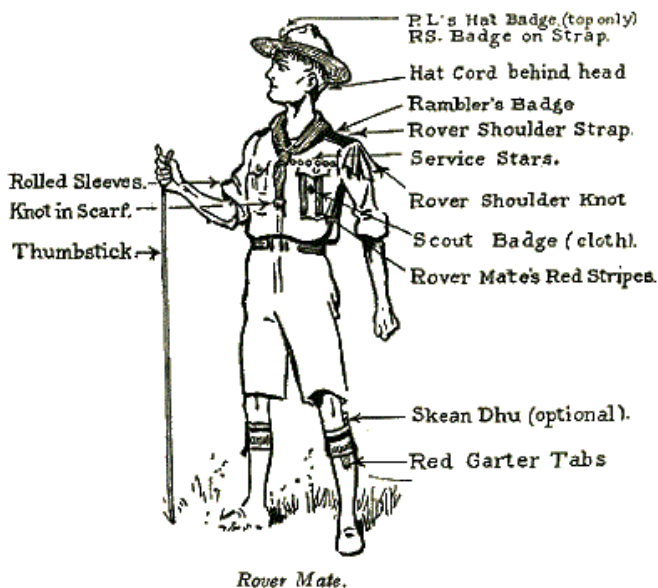
dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Začenja se naš potovalni tabor

Na začetku tega sončnega leta se bomo podali v novo pustolovščino, novim izzivom naproti – začenja se naš **skupni zimski potovalni tabor**, ki ga bomo letos opravili **trije klani**, klan iz Ankarana - Bacili, X klan in Wčn pwčn klan. Skupaj bomo preživeli tri dni, v katerih bomo delili izkušnje, pustolovščino, prijetne in morda bolj naporne trenutke. Skupaj se bomo smejali, se trudili, hodili, pisali, razmišljali, spali; skupaj bomo delili vse, kar imamo: hrano, prostor za spanje, napor; skupaj bomo razmišljali o nas samih, o našem skavtskem stilu in o naši poti, o zaupanju do drugih in do Boga.

Tematika, ki je bila letos izbrana so **sveti trije kralji**. V teh dneh bomo tudi mi, tako kot kralji, potovali za zvezdo repatico, ki nas bo vodila po naših poteh. Iskali bomo **Nekoga**. Sveti trije kralji niso bili verni, bili so pogani; poleg tega pa so bili znanstveniki, astrologi, ki so proučevali zvezde in v njih videli neko znamenje. Morda se kdo izmed nas počuti tako kot eden od teh treh kraljev, morda ne ve točno, kaj išče in enostavno **gre na pot**.

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Da bo tabor uspešen, nepozaben, je pomembno, da vsak od nas da svoj edinstven doprinos, da bo ta skupnost zaživela, postala močna, postala sredstvo, s katerim se naše veselje in naše želje darujejo bližnjemu, svetu, ljudem, ki jih srečujemo. Smo trije skavtski klani, ki se bodo za tri dni prelili v eno samo potovalno skupnost, in zato spomnimo na načela, ki nas vežejo:

Smo skavti: ohraniti moramo skavtski stil: skromnost, ne iščemo blagostanja, komforta. Dovolj so nam tla, kamor položiti spalne vreče. Kamorkoli pridemo, prinesemo nasmeh, dobro voljo in delavnost.

Zabava naj bo skavtska, zdrava. Skavt ne potrebuje alkohola in kajenja za zabavo! Pustiti doma vsakdanje življenje, vsakdanje skrbi, navezanost na domače komoditete, telefon, televizijo, feštine.

Smo razmišljujoče osebe: smo odrasle osebe, ki aktivno spoznavajo in živijo današnji svet. Svet ni tak, kakršnega bi si želeli, vse preveč je lenobe in hudobije. Razumeti svet zahteva, da se uporablja glavo preko branja, razmišljanja, poslušanja. Potruditi se moramo, da smo pozorni na vse, kar nam bodo berila in osebe hotele posredovati.

Načela klana: nazadnje pa ne pozabimo, da moramo živeti vsa 4 načela klana. Tu smo za to, da se jih naučimo do konca, kolikor se da: **Skupnost:** smo enotni, vse odločitve jemljemo skupaj, se ne ločujemo, si pomagamo. Najhitrejši naj hodi za najpočasnejšim. **Pot:** hoja ni samo sredstvo za občudovanje lepote narave, temveč sredstvo, s katerim skupnost in vsak posameznik raste, se utrjuje. **Služenje:** ko bo treba pomagati, ko si bo treba zavhati rokave, bomo prisotni in delavni. **Vera:** kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz med njimi.

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Petek, 4. januar 2013

17h –zbiranje v Sežani

17.35 – odhod vlaka za Logatec (prihod ob 18.42)

18.42 – prihod v Logatec

Kdo pa sem jaz?

Boltežar je Etiopec, ki je zelo pohlepen, želi priti na oblast in spodbuja državljansko vojno. V svojem častihlepju se nikoli ne ozre v nebo in zato ne vidi zvezde repatice, ker ga skrbi samo bogastvo.

Gašper je Arabec, ki se počuti večvreden, na druge gleda z viška, ne spoštuje ženske in tudi pripadnikov drugih veroizpovedi. Tudi on ne gleda v nebo, ampak skrbi samo zase.

Miha je Evropejec, ki pozabi na svojo družino in bližnje prijatelje zaradi službene prezaoplenosti. Skrbi ga samo kariera, pri sebi ima stalno i-phone, brez katerega je zgubljen. Oči ima uprte vedno navzdol in ne gleda v nebo.

*Pomagaj nam, Gospod,
da najdemo tvojo zvezdo v veselju naših obveznosti.
Obdajajo nas mnoge reči, ki zaslepijo naše oči
in nam ne omogočijo, da zagledamo znake
tvoje prisotnosti v našem svetu.*

*Kje si, o Gospod? Kje je tvoja zvezda?
Svet Trije kralji so jo zagledali, ko so opazovali naravo, nebo,
neskončno veselje.*

*A mi, kam naj gledamo? Kam naj obrnemo naše oči?
Koliko luči okoli nas! Koliko oseb, koliko hrupa, klicev.*

*Daj nam vedno moč, da bomo vedno stopili na pot,
tako kot so to storili Sveti Trije kralji: našli bomo našo zvezdo,
ki nas bo vodila h Kralju, rojenem za nas.*

Pokaži se nam, o Gospod, in mi bomo sledili tvoji zvezdi. Amen.

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Vprašanja za na pot:

- Ali se morda, vsaj delno, prepoznam v katerem od teh kraljev?
- Ali imam tudi jaz v svojem življenju nekaj, kar mi onemogoči videti zvezdo repatico?
- Katera je moja zvezda? Jo lepo in razločno vidim ali je pred njo megla?
- Ali sploh gledam v nebo in jo iščem ali me sploh ne zanima in gledam samo v tla ali predse?

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Petek zvečer:

Ustavi se nekaj časa v tišini, samo z Jezusom v bližini jame ...

... poskusi poslušati njegov glas ...

Tudi če je pravkar rojeni otrok, bo vedel kako spregovoriti tvojemu srcu...

Smotno uporabi teh 15 minut, ki jih imaš na razpolago...

... potrudi se, da boš zbran, drugače,

če je okrog tebe in v tvojem srcu hrup,

ne boš dojel tega, kar ti On hoče povedati...

1) Najprej pazljivo preberi odlomek iz Evangelija, ki govori o Sv. Treh kraljih... (stran 3)

2) Sedaj se osredotoči na prizor in poskusi si ga predstavljati...

... natančno, z vsemi podrobnostmi.

Sedaj se poskusimo poistovetiti z glavnimi liki...

...začnimo s Herodom...

Herod, takoj, ko izve s strani treh kraljev o rojstvu malega Kralja, se počuti ljubosumnega, zavistnega, zlobnega... takoj se posvetuje s svojimi o tem, kako bi z njim odpravil... celo zlaže se kraljem, ko jim pove, da bi rad tudi sam bil udeležen pri čaščenju otroka.

Včasih se tudi nam zgodi, da smo

zavistni, ljubosumni, da smo zlobni do nekoga...

...na žalost, ko se nam to zgodi, smo tudi sami podobni Herodu...

Včasih nam nekdo naredi slabo in takrat mislimo, da je prav, da smo zlobni in da se odzovemo negativno... Jezus pa nam pravi, da trpi veliko, ko vidi, da ni miru med dvema osebama...

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

3) Sedaj pomisli na dogodke, ko si bil zloben do nekoga, ko si bil zavisten ali ljubosumen, ali ko si opravljal nekoga z besedami ali dejanji, ali kadar nisi bil iskren...

Če želiš, si zapiši dogodke, ki se jih spominjaš...

Sedaj prosi Jezusa za odpuščanje in prosi ga, naj ti pomaga, da ne boš nikoli več storil česa slabega bližnjemu!

Spomni se, da ko narediš komu nekaj slabega, storiš nekaj slabega tudi malemu Jezusu...

4) Sedaj poskusi se poistovetiti s Tremi kralji...

Dolgo so potovali in so utrujeni... Nikoli niso izgubili zvezde izpred oči in so končno prišli v Betlehem...vstopijo v Marijino hišo z največjim veseljem...častijo Jezuščka in ga obdarijo...

Predstavljaš si, da vstopiš skupaj s Kralji... približaš se Mariji, ona te pogleda... vzameš v naročje malega Jezusa...nasmehne se ti...

Ustavi se za trenutek, z zaprtimi očmi, predstavljaš si ta prizor...
...sprejmi v svoje srce veselje, ki ga ob tem občutiš.

Ustavi se in pomisli, da te Jezus ima res rad, in da če tudi bi bil sam na svetu, bi se rodil samo zate...

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Potem pomisli na vse majhna ali velika veselja, ki ti jih Jezus podari tekom dneva...

...Pogostoma, če ne pomislimo, se ne zavedamo darov, ki nam jih On podari tekom dneva...

...in takrat mislimo, da nam ni nič podaril...

Sedaj se spomni vseh lepih stvari, ki ti jih je Bog podaril tekom dni in jih zapiši...

5) Nadalje se poistoveti z zvezdo repatico, ki je vodila Kralje...

Pomisli malo na ljudi, ki jih poznaš in odgovori na sledeča vprašanja...

Kako pogosto se ti zgodi, da srečaš osebe, ki ne poznajo Jezusa?

Ali ki ne molijo, ker mislijo, da ni pomembno?

Ali ki mislijo, da Bog nima pomena v njihovem življenju?

Ali ki mislijo, da jih Bog nima rad in da je pozabil nanje?...

Za vse te osebe si lahko TI zvezda repatica:

tako kot je zvezda popeljala Kralje do Jezusa,

Tako lahko TI popelješ do Jezusa osebe, ki jih poznaš

In predvsem, lahko v vseh razširiš spoznanje o najlepši novici vseh časov,

Da obstaja Bog, ki nas neskončno ljubi

In da se je rodil zato, da bo med nami

In da nam je v Evangeliju zapustil pomembne življenjske nauke

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

In da si želi nas srečati v Evharistiji

In s materi se lahko pogovarjamo z molitvami, ki izhajajo iz srca.

Sedaj se ustavi in se odloči za namen,

Pomisli na osebo, ki potrebuje ljubezen malega Jezusa in njegovo Luč v svojem srcu

In pomisli, kaj lahko narediš v teh prazničnih dneh, da se bo lahko srečala z Bogom...

...Na primer jo povabi k Božični maši, k spovedi, podari ji Evangelij ali povabi jo k molitvi

...Jezus bi rad, da bi bili vsi ljudje njegovi dobri prijatelji...

....Pomisli, kako bi razveselil Jezusa, če bi mu ta Božič prinesel novega prijatelja...

Modreci, ki jih je Herod poklical, so veliko znali in razglabljali o tem, kako so preroki govorili. A ne prisluhnejo Bogu. Ne pustijo se presenetiti, ne gredo v Betlehem. Ne iščejo.

Trije kralji, obratno, ne vedo, ne poznajo: a so pripravljeni sprejeti novosti in prisluhniti. Pustijo, da Bog dela v njihovih srcih in sledijo zvezdi. Iščejo in najdejo Boga - v jasléh.

- *Mislim tudi jaz, da če bom veliko znal, bom tudi veliko vedel?*
- *Puščam prostor le grajenju svojega znanja, ali znam prisluhniti tihemu (božjemu) glasu?*
- *Kaj začutim, kadar se zavem, da božja volja ne soupada z mojimi načrti?*
- *Si se že kdaj postavil proti toku, proti vsem ostalim za nekaj kar ne je globoko navdušilo, v kar si verjel?*

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Sobota, 5. januar 2013

Začeti pot, odpotovati, pomeni iti v smer nečesa, v kar verjameš, proti tvoji zvezdi, kakor so to naredili sveti trije Kralji, kar pa ni lahko. Odpotovati pomeni zapustiti nekaj, postaviti se na pot, dati se v igri, za nekaj, kar velja, tudi z nevarnostjo, da se ne bo prav nič doseglo. Pomislite na vaš stil življenja, ja, ok... hodim k maši, nekaj prostovoljnega dela naredim, sem skavt... **a kateri je smisel poti, po kateri hodim?**

Za koga moliš v tem temnem kotičku Templja z zaprtimi vrati. Odpri oči srca in glej. Tvoj Bog ni pred tabo. On je tam, kjer kmet orje golo zemljo. Na poti, kjer je kamnar. Pod soncem in dežjem z revnimi in njegove obleke so pokrite s prahom. Snemi tisti plašč svetohlinjenja in svetosti in stopi z njim na cesto.

Poklicani smo, da živimo na poti in da hodimo med življenjem. Statičnost pripada stvarjem, hoja pa možu in ženi in samo med hojo se nam poraja smisel življenja. Življenje **je** pot... Odpotovati... Odkar se rodimo, moramo vedno odpotovati. Ne moremo se ustaviti, ker življenje gre naprej. Pomembno je hoditi po poti, pa čeprav je ta naporna. Življenje kliče po smislu, nasprotno je apatičnost in brezbržnost.

Pot je kostanta v Kristusovem življenje, pot, ki ga je peljala med ljudi, a med revne ljudi, med zadnje, med uboge, prostitutke, vse do smrti v spremstvu dveh razbojnikov. Življenje za služenje.

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Trije kralji so bili pogumni moške, ki so odločili da bodo prehodili nove poti. Stare poti so že znane: so poti denarja, uspeha, dela. Vsi jih poznamo. Poznali so jih tudi Trije kralji. Na novih poteh je pa treba prepoznati znamenja, tudi tista najmanjša: zvezda, mati z otrokom, sončni vzhod. Vsakdanja znamenja. Pot Treh kraljev je čudovita pot proti osvoboditvi. Svoboda iskanja, odhoda, prepoznanja veličine Boga v majhnih znamenjih. V tej svobodi Trije kralji pokleknejo pred detetom v jaslih. Svobodni in neodvisni od ukazov Heroda, svobodni, da se vrnejo domov kot nove ljudje, prenovljeni.

Iskanje Treh kraljev je torej iskanje nas vseh - iskanje Resnice. Iskanje Resnice je najgloblji smisel življenja. Iskanje smisla, Boga, deteta v Jaslih. Iskanje, iskanje...ne praznega tavanja brez cilja.

To iskanje daje že samo po sebi čudovit občutek svobode. Iskanje, ki poteka v ponižnosti, z zaupanjem. Trije kralji niso vedeli kam bodo šli, kam bodo prišli, koga bodo našli. Enostavno zaupalo so - in sledili zvezdi.

- *Sveti trije kralji so odšli, ne da bi vedeli kaj bodo našli. Znaš ti tudi slediti znamenjem, kljub dvomom in vprašanjem? Se prepuščaš znamenjem, božjemu načrtu? Ali se raje držiš gotovosti, ki ti dajejo občutek varnosti?*
- *Trije kralji so odšli sami. Sami so hodili in nihče jim ni sledil. "Sem samo jaz? In drugi kje so? Drugi kaj delajo? Delam samo jaz?" Se mi porajajo take misli na moji življenjski in skavtski poti? Se zavedam, da je prava plemenitost izbire ravno v odločnem in doslednem sledenju svoji zvezdi (Svojemu poslanstvu)? Tudi če sem sam. Tudi na skavtski poti in na drugih poteh služenja.*

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Zgodba sedmih kraljev

Kot vsi vedo, v daljnih časih, ko ni bilo računalnikov, je bilo vso znanje sveta skoncentrirano v glavah sedmih kraljev. Ti so bili tako pomembni, da so bili smatrani kot kralji dežele, v kateri so se nahajali, čeprav v resnici niso bili njeni vladarji. Imenovali so jih Kralji.

Približno leta nič, ko so Kralji preučevali svoje pergamene, so prišli do neverjetnega zaključka: prav tistega leta se bo neke noči prikazala svetla zvezda, ki jih bo vodila do kraja, kjer se bo rodil Kralj vseh kraljev.

Od tistega trenutka dalje so vsako noč gledali nebesni svod in so vsak dan pripravljali vse potrebno za odpravo. Neke noči se je pojavila zvezda, ki je bila različna od vseh ostalih zvezd. Brez obotavljanja se je vseh sedem kraljev in vseh sedmih konec sveta, na katerih so živeli, odpravilo. Sledili so zvezdi in nikoli niso odmaknili pogleda od nje. Vsak izmed kraljev je strmel v zvezdo pred sabo, noč in dan. Njihove kamele so bile natovorjene z oblačili in darili za Kralja.

Počasi se je sedem odora približevalo hribu Zmag, kraj, ki so ga določili kot zbirališče; od tam bi skupaj nadaljevali pot.

Olaf, kralj hladne in negostoljubne dežele fiordo, je prečkal neskončno stepo in ledene gorske verige, dokler ni prišel v toplo in zeleno dolino, kjer so bila drevesa polna odličnih sadežev in je bilo podnebje sladko in polno prijetnih vonjav. Olaf in spremljevalci niso nikoli v življenju videli česa tako lepega, odločili so se, da se bodo tam ustavili nekaj časa. Zvezda je zaman svetila na nebu, ni več priklivala Olafove pozornosti, kralj se je kopal v prijetni vodi jezer in se sončil in kaj kmalu pozabil na zvezdo.

Igor, kralj dežele rek, je bil močan krepak, spreten sabljač in velikega srca. Štartal je je takoj, ko se je zvezda pojavila, s svojimi konjeniki je prečkal velike nižine svoje dežele. Prišel je v deželo Rdečega kralja, hudobnega in brezsrčnega vladarja. Vsi podložniki so bili zaslužnjeni. Plemenito Igorjevo srce je vzplamtelo ob toliki hudobiji in se je odločil, da bo posegel. Vzel je meč in kaj kmalu se je razvnela vojna. Bila je dolga in krvava. Igor je postal branitelj revnih in zapostavljenih, pozabil pa je na zvezdo in na njegovo najpomembnejše poslanstvo.

Yen Hui je bil Kralj Kitajskega imperija. Njegove misli so bile jasne kot diamant in rezave kot jekleno rezilo. Njegovi spremljevalci so bili vsi znanstveniki in filozofi. Med hojo so se pogovarjali o matematiki, fiziki in se kratkočasili z ugankami. Prišli so do čudovitega mesta, v katerem je mrgolelo spomenikov iz marmorja, vrtov, in kjer je stala velika univerza... yen Hui se ni mogel upreti... ustavili so se v mestu. Prav na tisti dan je nek veliki znanstvenik imel predavanje o vesolju. Yen Hui ga je izzval na javno debato, ki je trajala ves teden. Znanstvenika sta obravnavala vsa možna področja znanja; ko se je debata zaključila, se je Zen Hui spomnil na zvezdo, ampak takrat je bilo že prepozno...izgubil jo je izpred oči in je ni videl več.

Lionel je bil kralj in pesnik, prihajal je iz zahoda in skupaj s prijatelji je sledil zvezdi. Niso imeli orožja, ampak samo glasbene instrumente. Lionel je spesnil čudovito pesnitev za Kralja iz Betlehema in čakal je na trenutek, ko jo bo lahko izvedel. Odprava je prečkala gozdove in prišla do vasi, kjer so prebivali veseli in radodarni kmetje. Vsi so

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

bili povabljeni na pojedino, kjer je plesalo in pelo tudi dekle iz vasi. Lionel se je zaljubil vanjo. Vse misli so bile usmerjene vanjo, zvezda je izgubila ves svoj pomen.

Melhior, perzijski kralj, je jahal na čelu odprave, ne da bi izgubil zvezde izpred oči. Bil je vaje dolgih potovanj, nikoli si ni odpočil. Ni hotel izgubiti zvezde izpred oči.

Gašper, kralj Indov, je imel ob sebi peščico zvestih prijateljev; njegovo potovanje je bilo res zelo dolgo. "Vem, da se je rodil človek, kot smo mi, ki bob il Gospod vse Zemlje do konca stolti; ko bom prišel, se bom vrgel na kolega...to je najbolj pomembno poslanstvo mojega življenja."

Boltežar je bil kralj Arabcev, bi je star in je potoval s svojo kamelo, ki je bila tudi počasna in stara...ampak sta napredovala. Ker je bil star in je večkrat zaspal, ga je spremljal sluga, ki ga je vsake toliko stesal, za to, da ni zaspal... ni si želel, da bi zaspal in izgubil zvezdo izpred oči.

Pri hribu zmag, zbirnem mestu, so se znašli torej le v treh. Videli so, da so se na nebu odprla velika vrata in da so prihajali angeli, čudoviti, in so v rokah imeli zvezdo repatico. Vsa gora je sijala. Ob vznožju so se trije kralji sestali, da bi se očistili ob izviru. Ob izviru je bilo sedem dreves, vendar so se štiri umirala...

Melhior, Boltežar in Gašper so razumeli, da ostali kralji ne bodo nikoli prišli. Po obredu očiščenja so sestavili skupno odpravo in šli na pot. Zvezda jim je kazala cilj, ki je bil vedno bolj blizu: Betlehem.

Izhodišča za razmišljanje

- 1) Modri kralji vsako noč zrejo v nebo in čakajo da se pojavi zvezda...
Učili so nas, da moramo znati počakati; pomembne stvari pripravimo s pazljivostjo; vedno moramo biti pripravljeni, ko nas Bog kaj vpraša; imeti moramo vero in vztrajati v preizkušnjah, ki nam jih postavi Gospod.
- 2) Nikoli niso izpustili zvezde izpred oči...Nikoli ne smemo izgubiti izpred oči stvari, ki nas jih je Bog naučil
- 3) Štartali so proti hribu Zmag...če hodimo v družbi, je lažje; v življenju nudimo drug drugemu pomoč, tudi tisti, ki se nam zdijo nekoristni in nam niso po godu: če nam jih je Gospod poslal na našo pot, nekje tiči razlog...
- 4) Stvari, ki jih kralji srečajo, predstavljajo skušnjave, stvari, ki nas oddaljujejo od našega cilja. Sovražnik dobrega, zato, da ne bi prišli do jame (zato, da ne bi spoznali in imeli radi Jezusa), nas omamlja s stvarmi, ki se zdijo lepe (in verjetno so res lepe), ampak zaradi njih pozabljamo, da obstaja nekaj, kar je še lepše in še večje!!

Na primer: Gospod nam je pripravil okusno torto... sovražnik, zato, da nam ne bi dopustil veselja pri njenem uživanju, nam postavlja pred oči drugo hrano... ki jo zaužijemo, ker je dobra, ampak nasitimo se in ko pridemo do torte, je niti ne uživamo.

Tako v življenju, nam sovražnik postavi spredaj veliko stvari, ki so včasih dobre, ampak nas oddaljujejo od tega, kar nam je namenjeno in ki je zelo veliko in lepo. Naučimo se torej prepoznati sovražnikovo taktiko: naučimo se delovati ne le za trenutno dobro, ampak tudi za bodoče posledice; naučimo se gledati preko in sprašujemo se, kateri je pravi smisel stvari.

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

- 5) V vseh primerih sedmih kraljev, je skušnjava sovražnika bila namenjena prav zemeljskim stvarjem, ki nas največkrat omamljajo, in ki jih večkrat, vede ali nevede, postavljamo pred Bogom (npr: navdušen sem nad nogometom in ob nedeljah mi je bolj pomembno biti na štadijonu, kot pri maši, etc...) za vsakogar se najde skušnjava po meri...
Spomnimo se nauka iz evangelija: » ne navežite svojega srca zemeljskim stvarjem...raje ustvarite svoj zaklad v nebesih, kjer se ne obrabi...zakaj tam kjer bo vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce«
Razmislite na vse stvari, ki jih glede pomembnosti postavimo pred Bogom...
- 6) Za Olafa je skušnjava predstavljalo življenje, v katerem počnem le to, kar mi je všeč, ne da bi se spraševal, kaj je prav in kaj ni... ta nauk je podobno tistemu v Ostržku, ko gre v »paese dei balocchi«
Razmisli o svoji obveznosti
- 7) Za Igorja je bila skušnjava njegov ponos... Igor je pozabil na svojo misijo, ker je iskal lastno zadovoljevanje v bitki, kjer se je počutil močan in zavetnik revnih, kjer se je počutil on sam neke vrste Rešitelj. Razmisliti glede ponosa in domišljivosti.
- 8) Yen Hui je doživljal nekaj podobnega, ampak na področju znanja in učenosti... jaz vse vem in sem torej sam sebi zadosten...ne potrebujem Boga...ali drugih... S. Pavel pa nas spomni na himno dobrodelnosti, "che se anche sapessi tutta la scienza ma non avessi la carità a nulla serve." Znanost ni Bog, je pa njegov dar.
- 9) Težji je primer Lionela: tu damo prostor čustvom (kar je prav, ko so ta dobra), ampak pozabimo da, zato da bo vladalo ravnovesje v našem življenju, morata razum in volja imeti dovolj prostora, zato, da lahko ločimo med čustvi, ki nas peljejo na dobro pot in čustvi, ki nas od tega odtegujejo in nas zavajajo s takojšnjo zadovoljitvijo. Razmislimo o zgrešenem razmišljanju danapne družbe, da "nardil bom le to, kar se čutim"
- 10) Primer treh preostalih kraljev je primer svetnikov: svetniki niso tisti, ki niso bili deležni skušnjave in torej ne grešijo, ampak so tisti, ki so stalno na preži in prepoznajo skušnjave in se potrudijo, da se jim izognejo... poznajo svoje šibkosti in se poslužujejo tisočih načinov, da ne izgubijo zvezde izpred oči. Razmisliti glede tega, da se lahko izognemo nam najpogostejših grehov, s tem, da poznamo same sebe in preštudiramo konkretne strategije.

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Nedelja, 6.januar 2013: Planina

Trije kralji so prišli do Betlehema, ker so mislili, da bodo tam našli Kralja. Našli pa so le dete položeno v jaslih. Prinesli so mu dragocene darove: zlato, miro in kadilo.

Kadilo - simbol duhovništva, prehajanja (trascendence) med Nebom in Zemljo.

Mira - z njo so mazili mrliče. Simbol človeškosti Jezusa - Boga in človeka v enem.

Zlato - simbol kraljestva.

A njihovi darovi Jezusu so bili tudi presenečenje, sprejemanje in pogum.

Namesto da bi sledili logikam hierarhiji, po katerih bi Jezus moral biti Kralj v palači, so se pustili presenetiti od Jezusa v jaslih. Postavili so se proti Herodovim načelom, da bi rešili Jezusa, Marijo in Jožefa.

1. Kadar po dolgem iskanju in hrepenenju, najdeš nekaj drugačnega od tistega, kar si pričakoval, se pustiš vseeno presenetiti, ali se razžalostiš?

2. Znaš gojiti občutek hvaležnosti tudi takrat, ko se tvoji načrti ne uresničijo? Ali se prepustiš občutku poraza?

Zgodba o četrtem kralju

V dneh, ko je vladal Avgust in ko je bil Herod kralj v Jeruzalemu, je v mestu Ebatan, v hribovih Perzije, živel Arteban.

Bil je visok in temne polti, star je bil okoli štirideset let. Oči je imel sijoče, čelo je bilo čelo sanjača, usta so bila usta vojaka. Vse to je razkrivalo njegovo tankočutnost in trdno voljo. Bil je tiste vrste človeka, ki vedno nekaj išče.

Pripadal je stari kasti magov, ki so jih imenovali tudi častilci ognja.

Nekega dne je zbral vse svoje prijatelje in jim rekel: »moji trije prijatelji med magi: Gašper, Melhior in Boltežat-in tudi jaz, smo preučevali stare zapise iz Kaldeje in smo preračunali čas. To se bo zgodilo letos! Preučevali smo nebo in videli smo novo zvezdo, ki se je bleščala le za eno noč in je potem izginila. Moji bratje jo nadzorujejo v antičnem templju sedmih krogel v Babiloniji, jaz pa tu. Če se bo zopet posvetila, bomo čez deset dni odpotovali proti Jeruzalemu, da vidimo in častimo Mesijo, Kralja Izraela, ki se bo rodil. Mislim, da se bo znamenje

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

pojavalo. Pripravil sem se na to potovanje. Prodal sem hišo in vse svoje stvari, kupil sem tele dragocenosti: safir, rubin in biser, ki jih bom nesel Kralju v dar. In prosim vas, da pridete z mano na romanje, zato, da bomo skupaj poiskali Princa.

Tako je povedal in potegnil iz pasu, kjer so bili skriti, tri velike dragulje, najlepše, kar jih je svet kdaj videl. Eden je bil moder kot nebo ponoči; eden je bil rdeč kot sončni zaton; eden je bil nežen in svetel kot zasnežen vrh gore ob poldne.

Ampak na prijateljevih obrazih se je prikazala senca...

»arteban«, so rekli »to, kar si nam povedal, so le sanje...«

In odšli so.

Arteban je ostal sam in šel na teraso svoje hiše. Visoko na nebu se je svetila zvezda!

Odločil se je, da bo takoj šel na pot. Djemal, najhitrejši med dromedarji, je z dolgimi nogami drvel po puščavi. Arteban je natančno preračunal čas, da bi prišel točno ob času na zmenek z ostalimi kralji. Šeč je mimo hribov in velikih dolin, mimo sedel in jam, ki so bile temne in ozke...

Bil je v bližini Babilonije, v gozdičku palm, ko je videl moža, ki je bil na tleh. Imel je vse znake malarije. Mož je bil na tem, da umre...

Arteban se je ustavil...vzel je starčka v naročje, spominjal ga je na očeta...nesel ga je v hotel in prosil hotelirja, naj skrbi zanj dokler ne bo izdihnil. V zameno mu je dal safir.

Naslednji dan je šel spet na pot... ampak ostali magi ga niso več čakali, ker niso mogli zamuditi srečanja z izraelskim kraljem...

Tako je Arteban nadaljeval pot sam. Kamela je tekala, ko je prišel do puste doline, iz katere so se dvigale visoke skale med zlatimi drevesi. Naenkrat je iz grmičevja zaslišal glas. Hitro je skočil pogledat. Skupina vojakov je s sabo vlekla ubogo žensko. Hotel jih je izzvati na boj, ampak njih je bilo očitno preveč. Ženska se je osvobodila in mu padla pred noge. »usmili se me in reši me, za Božjo voljo! Moj oče je bil trgovec, ampak je umrl, sedaj so me uklenili in hočejo me prodati kot sužnjo, da bojo izplačali njegove dolgove! Reši me!«

Arteban je zamenjal rubin za svobodo uboge ženske.

Medtem so Gašpar, Melhior in Boltežar prišli v Betlehem k Mariji, Jožefu in Jezuščku. Trije kralji so se poklonili pred Jezuščka in ga častili ter ga zasuli z darili.

Gašpar je prinesel zlato, Melhior dišeče palčke in podstavek, Boltežar miro (mirra?)

Arteban je tekal na vso hitros...prišel je v Betlehem, ko so je iz hiš slišalo stokanje in kričanje, ko je ogenj plapolal in se je zrak tresel kot v puščavi. Vojaki so na Heorodv ukaz ubijali vse otroke, ki so bili mlajši od dveh let. Zraven goreče hiše je stal vojak, ki je držal otroka... otrok se je poskušal osvoboditi...mati je kričala na smrt prestrašena, ker ni mogla storiti ničesar.

Arteban je vzel zadnji dragulj, biser, in ga dal vojaku, v zameno je ta pustil otroka pri življenju.

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Z veliko zamudo je Arteban prišel k Jezuščku. Jožef se je pripravljaj na beg z družino, da je ne bi vojaki dohiteli. Vsi so že odšli...tudi sveti trije kralji...

Arteban je padel na kolena in se s čelom dotaknil tal. Ni si upal vstati in dvigniti pogleda na Jezuščka, ker ni imel niti enega darila več. "Gospod, moje roke so prazne, odpusti mi..." je zašepetal...

Jezušček je pogledal Artebana in se angelsko nasmehnil, obdan z lučjo...

...in se nagnil k njemu, kot, da bi mu hotel zlesti v naročje...

In tako je Arteban, četrti kralj, ravno zaradi svojih praznih rok, imel možnost, da drži v svojem naročju Boga.

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,
***Poslanica svetega očeta Janeza Pavla II. za 20.
svetovni dan mladih***

(Köln, avgust 2005)
»Prišli smo se mu poklonit« (Mt 2,2)

Predragi mladi!

1. Letos smo obhajali 19. svetovni dan mladih in premišljevali o želji, ki so jo izrazili nekateri Grki, ko so za veliko noč prišli v Jeruzalem: »Jezusa bi radi videli« (Jn 12,21). Zdaj pa smo namenjeni v Köln, kjer bomo avgusta 2005 obhajali 20. svetovni dan mladih.

»Prišli smo se mu poklonit« (Mt 2,2): to je tema prihodnjega svetovnega srečanja mladih. To je tema, ob kateri mladi z vseh celin sveta lahko v duhu prehodijo pot treh kraljev ali modrih, katerih relikvije po pobožnem izročilu častijo prav v tem mestu, in ob kateri se lahko tudi oni srečajo z Odrešenikom vseh narodov.

Razum in srca modrih je v resnici že razsvetljevala Kristusova luč. »Odšli so« (Mt 2,9), pravi evangelist, pogumno so se napotili po neznanih poteh ter vzeli nase dolgo in ne lahko potovanje. Brez obotavljanja so pustili vse, da bi sledili zvezdi, ki so jo videli vziti na Vzhodu (prim. Mt 2,1). Tudi vi, dragi mladi, posnemate »modre«, ko se odpravljate na »potovanje« iz vseh pokrajin zemeljske oble proti Kölnu. Ni pomembno le to, da poskrbite za praktično organizacijo svetovnega dneva mladih, v prvi vrsti morate poskrbeti za duhovno pripravo v ozračju vere in poslušnosti božji besedi.

2. »In glej, zvezda ... je šla pred njimi dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete« (Mt 2,9). Modri so prišli v Betlehem, ker so se pustili voljno voditi zvezdi. Še več, »ko so zagledali zvezdo, so se silno razveselili« (Mt 2,10). Predragi, pomembno je, da znamo *preiskovati znamenja*, s katerimi nas Bog kliče in vodi. Kadar se zavedamo, da nas vodi On, takrat naše srce izkuša *pristno in globoko veselje*. To veselje spremljata živa želja, da bi ga srečali in vztrajno prizadevanje za razpoložljivo hojo za njim. »Stopili so v hišo in zagledali dete z Marijo, njegovo materjo« (Mt 2,11). Na prvi pogled nič nenavadnega. Pa vendar je to Dete drugačno od drugih: edinorojeni Božji Sin, ki je sam sebe izničil (prim. Flp 2,7) in prišel na zemljo, da bi umrl na križu. Prišel je k nam in postal ubog, da bi nam razodel božjo slavo, ki jo bomo v polnosti gledali v nebesih, naši blaženi domovini.

Kdo bi mogel iznajti večji dokaz ljubezni? Spričo *skrivnosti Boga, ki se poniža*, da bi privzel našo človeško naravo in se celo žrtvoval za nas na

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

križu (prim. Flp 2,6-8) nam zastaja dih. V svojem *uboštvu* je prišel, da bi podaril odrešenje grešnikom Tisti, ki je – kakor spominja apostol Pavel – »zaradi vas postal ubog, dasi je bil bogat, da bi po njegovem uboštvu vi obogateli« (2 Kor 8,9). Kako naj se zahvalimo Bogu za tako neizmerno dobroto, ki nam jo je naklonil?

3. Modri srečajo Jezusa v »Bêt-lehemu«, kar pomeni »hiša kruha«. V ponižni betlehemske votlini na slami leži »*pšenično zrno*«, ki bo umirajoč obrodilo »bogat sad« (prim. Jn 12,24). Ko je Jezus govoril o sebi in svojem odrešeniškem poslanstvu, je v času svojega javnega delovanja uporabil podobo kruha. Rekel je: »Jaz sem kruh življenja«, »Jaz sem kruh, ki sem prišel iz nebes«, »Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta« (Jn 6,35.41.51).

Ko v veri hodimo po Odrešenikovi poti uboštva od *jaslic* do zapuščenosti na *križu*, bolje razumemo skrivnost njegove ljubezni, ki odrešuje človeštvo. Dete, ki ga je Marija položila v jaslí, je Človek-Bog, ki ga bomo videli pribitega na križ. Isti Odrešenik je navzoč v zakramentu evharistije. Pustil je, da ga v *betlehemske hlevčku* pod podobo novorojenčka častijo Marija, Jožef in pastirji; v *posvečeni hostiji* častimo zakramentalno navzočega s telesom, krvjo, dušo in božanstvom, ko se nam podarja kot kruh večnega življenja. *Sveta maša* tedaj zares postane srečanje v ljubezni z Njim, ki se je vsega daroval za nas. Dragi mladi, ne obotavljajte se mu odgovoriti, ko vas povabi »na Jagnjetovo svatbeno gostijo« (prim. Raz 19,9). Prisluhnite mu, primerno se pripravite in približajte se oltarnemu zakramentu, posebej še v letošnjem letu evharistije (oktober 2004-2005), ki sem ga hotel določiti za vso Cerkev.

4. »Padli so predenj in ga počastili« (Mt 2,11). Če »modri« v otroku, ki ga Marija objema s svojimi rokami, spoznajo in častijo tistega, ki so ga narodi pričakovali in preroki napovedovali, tedaj ga mi v evharistiji lahko molimo in *priznavamo kot svojega Stvarnika, edinega Gospoda in Odrešenika*.

»Odprli so svoje zaklade in mu darovali zlata, kadila in mire« (Mt 2,11). Darovi, ki jih »modri« darujejo Odrešeniku, pomenijo resnično čiščenje. Z zlatom poudarjajo Kristusovo kraljevo božanstvo; s kadilom ga priznavajo kot duhovnika nove zaveze; ko mu darujejo miro, pa ga slavijo kot preroka, ki bo prelil svojo kri v spravo človeštva z Očetom.

Dragi mladi, tudi vi podarite Gospodu zlato vaše eksistence oziroma *svobodno pripravljenost* za ljubečo hojo za njim in zvest odgovor njegovemu klicu; dvigajte k njemu kadilo vaše goreče *molitve* v hvalo njegove slave; darujte mu miro, to je *čustvo, polno hvaležnosti Zanj*, pravega Človeka, ki nas je ljubil do smrti hudodelca na Golgoti.

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

5. Bodite častilci edinega pravega Boga, priznavajte mu prvo mesto v svojem življenju! *Malikovanje* je nenehna človekova skušnjava. Na žalost je veliko ljudi, ki iščejo rešitev svojih težav v *verskih oblikah*, ki niso *združljive s krščanskim verovanjem*. Močna je skušnjava, da bi verjeli lahkotnim mitom uspeha in moči; nevarno je sprejemati bledikave zamisli o svetem, ki predstavljajo Boga v obliki kozmične energije ali na druge načine, ki niso v sozvočju s katoliškim naukom. Mladi, ne verjemite *lažnim iluzijam* in *enodnevnim modam*, ki neredko puščajo za seboj tragično duhovno praznino! Uprite se *skušnjavi* denarja, potrošništva in goljufivega nasilja, ki ga danes izvajajo sredstva družbenega obveščanja. Češčenje pravega Boga pomeni pristno dejanje *upora zoper vsakršno obliko malikovanja*. Častite Kristusa:

On je Skala, na kateri gradite svojo prihodnost, pravičnejši in bolj solidaren svet. Jezus je *Knez miru*, vir odpuščanja in sprave, ki more vse člane človeške družine napraviti za brate in sestre.

6. »Po drugi poti so se vrnili v svojo deželo« (Mt 2,12). Evangelij pojasnjuje, da so se »modri« po svojem srečanju s Kristusom »po drugi poti« vrnili v svojo deželo. Takšna sprememba poti lahko pomeni *spreobrnjenje*, h kateremu so poklicani tisti, ki srečajo Jezusa, da bi postali pravi častilci, kakršne si želi (prim. Jn 4,23-24). Spreobrnjenje vključuje posnemanje Kristusovega načina delovanja, kakor piše apostol Pavel: da postanemo »živa, sveta in Bogu prijetna daritev.« Apostol še dodaja, naj se ne prilagajamo miselnosti tega sveta, ampak naj prenavljamo svoje mišljenje, »da bomo preskušali, kaj je božja volja, kaj je dobro in njemu všeč in popolno« (prim. Rim 12,1-2). Poslušanje in češčenje Jezusa Kristusa vodi k *pogumnim izbiram*, včasih celo k junaškim odločitvam. Jezus je zahteven, ker hoče našo pristno srečo. Nekatere ljudi kliče, naj zapustijo vse, da bi mu sledili v duhovniškem ali posvečenem življenju. Kdor zazna to vabilo, naj se mu ne boji pritrditi in naj se velikodušno poda na to pot. Toda onkraj poklicev posebnega posvečenja obstaja poklicanost, ki je lastna vsakemu kristjanu: tudi to je poklicanost k »visoki meri« rednega krščanskega življenja, ki se izraža v svetosti. Ko srečamo Kristusa in sprejmemo njegov evangelij, se naše življenje spremeni in nas priganja, da tudi drugim posredujemo svojo izkušnjo. Mnogo je naših sodobnikov, ki še ne poznajo božje ljubezni ali si skušajo napolniti srce z nepomembnimi nadomestki. Zato je nujno, da postanemo *pričevalci ljubezni*, ki jo *zremo v Kristusu*. Vabilo, da se udeležite svetovnega dneva mladih, velja tudi vam, dragi prijatelji, ki niste krščeni ali ki se ne priznavate za ude Cerkve. Ali ni

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

res, da ste tudi vi žejni Absolutnega in iščete »nekaj«, kar bi dalo smisel vašemu bivanju?

Obrnite se h Kristusu in ne boste razočarani.

7. Dragi mladi, Cerkev potrebuje pristne pričevalce za novo evangelizacijo: može in žene, katerih življenje bo preoblikovalo srečanje s Kristusom; može in žene, ki bodo znali posredovati to izkušnjo drugim. Cerkev potrebuje svetnike. Vsi smo poklicani k svetosti in samo svetniki lahko prenovijo človeštvo. Po tej poti evangeljskega junaštva so hodili že mnogi pred nami in prosim vas, da se pogosto zatekate k njim. Na srečanju v Kölnu boste bolje spoznali nekatere izmed njih, kakor na primer sv. *Bonifacija*, apostola Nemčije, in *kölnske svetnike*, posebej Uršulo, Alberta Velikega, Terezijo Benedikto od Križa (Edith Stein) ter blaženega Adolfa Kolpinga. Med njimi bi rad posebej omenil sv. *Alberta* in sv. *Terezijo Benedikto od Križa*, ki sta z isto notranjo naravnostjo Modrih strastno iskala resnico. Nista se obotavljala pri dajanju svojih razumskih sposobnosti v službo vere in sta tako izpričala, da sta vera in razum povezana in se medsebojno dopolnjujeta.

Predragi mladi, ki ste v duhu namenjeni v Köln, papež vas spremlja s svojo molitvijo. Marija, »evharistična žena« in Mati modrosti naj podpira vaše korake, razsvetljuje vaše odločitve in vas nauči ljubiti to, kar je resnično, dobro in lepo. Vse naj vas privede k svojemu Sinu, edinemu, ki more izpolniti najgloblja pričakovanja človekovega razuma in srca.

Z mojim blagoslovom!

Papež Janez Pavel II

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«

»in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi,

Misli ob koncu tabora

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete«